

РЕШЕНИЕ

№ 5349

гр. София, 10.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 16.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5045** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ във връзка с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на З. Р. Х. срещу Решение № СОА21-РИ09-282 от 20.04.2021г. на зам. кмета на Столична община, с което е отказано достъп до обществена информация по заявление вх. № СОА21-ЕВ01-300 от 05.04.2021г., в частта по т.7 и т.8.

Жалбоподателят твърди, че постановеният акт е неправилен и необоснован, а търсената със заявлението информация е обществена по см. на чл.2 ал.1 и чл.10 от ЗДОИ, като отказът за предоставянето ѝ противоречи на целта на закона. Не била извършена и преценка за наличието на надделяващ обществен интерес. Моли да бъде отменен оспорения акт, поради издаването му в противоречие с материалния закон и да бъде задължен ответникът да предостави исканата информация. Претендира и присъждане на разноски.

Ответникът- зам.кмет на Столична община, чрез процесуалният си представител юрк.К. Ж. оспорва жалбата. По същество излага, че решението е законосъобразен акт, постановен в съответствие с нормите на материалния закон.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във

вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по подадено писмено заявление вх. № СОА21-ЕВ01-300/05.04.2021г. от З. Р. Х. до кмета на Столична община с искане да ѝ бъде предоставена по електронен път следната обществена информация:

т.7: заверено копие от риск-регистъра за оценка на риска на инсталация за биологично третиране на площадка „Х. Б.“;

т.8: какви мерки се предприемат по спазването на ЗБУТ на площадка „Х. Б.“ в. т.ч: а./ колко и какви са констатираните нарушения по неспазване на условията на труд от работниците и служителите на ОП „СПТО“- площадка „Х. Б.“ за 2020г. и 2021г., б./има ли докладни записки от 2020г. до момента до директора на предприятието от звено „БЗР“ за отстраняване на пропуски, технически проблеми и/или липси във връзка със спазване на ЗБУТ, колко са и ако има за какво и какви мерки са предприети за тяхното изпълнение.

С оспореното Решение № СОА21-РИ09-282 от 20.04.2021г. зам. кмета на Столична община е отказъл достъп до така търсената информация. В мотивите на постановения акт е изложено, че съгласно чл.2 от ЗДОИ може да се иска достъп до информация в очертания от закона обхват, а не достъп до документи, като материален носител на информацията. Търсената информация следва да се претендира като описание на сведение или знание за някого или нещо, а не като искане за представяне на конкретен документ. Изложено е още, че не всички документи, касаещи дейността на Столична община и ОП „СПТО“, засягат искателя и обществеността, поради което предоставянето им само по себе си няма да допринесе до постигане целите на закона и да се даде възможност да се състави мнение за дейността на задължения субект.

Относно компетентността на издателя на акта по делото са представени заповед № СОА17-РД09-1027 от 20.11.2017г. и заповед № СОА19-РД09-1412 от 11.10.2019г. на кмета на Столична община.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима като депозирана в законоустановения за това срок, от лице, което има правен интерес от оспорването /чл.147 АПК/, доколкото процесният отказ е постановен по подадено от З. Р. Х. заявление по реда на ЗДОИ /чл. 40, ал. 1 във връзка с чл. 4 от с.з./.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Столична община е задължен субект по чл.3 ал.1 ЗДОИ, който следва да се произнесе по така подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него.

Насрещно на това задължение е правото на гражданите да изискат информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, освен ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права /чл. 41 от Конституцията на Република България/. Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала.

Съгласно Решение № 7 от 4 април 1996г. по к.д. № 1 от 1996г. на КС на РБ: „правото да се търси, получава и разпространява информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията принадлежи на всеки - физически и юридически лица, и защитава както интереса на

личността, така и интереса на обществото да бъдат информирани. От друга страна, чл. 41, ал. 2 от Конституцията гарантира на гражданите достъп до информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес. /.../ Правото да се търси и получава информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до общественозначима информация. Съдържанието на това задължение подлежи на определяне по законодателен път. То включва задължение на държавните органи да публикуват официална информация, както и задължение да се осигурява достъп до източници на информация. Неговото ограничаване на основанията, посочени в изр. 2, изисква установяване по законодателен път на обстоятелствата, които се отнасят до съображения за национална сигурност или защита на обществения ред. Това се отнася и до основанията, на които може да бъде отказвана информация на гражданите от страна на държавни органи или учреждения съгласно чл. 41, ал. 2 от Конституцията. Правото, установено в тази разпоредба е лично. То се свързва с обоснован законен интерес на гражданите, а ограничаването му - със създаването на законова регламентация на хипотезите, в които информацията съставлява държавна тайна или друга тайна, за която съществуват предвидени от закона основания за опазването ѝ“. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. В случая потърсената и отказана информация има характера на обществена такава, тъй като е свързана с обществения живот в страната. С оглед търсената от З. Р. Х. информация се установи, че тя е и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ/.

Достъпът до служебна обществена информация е свободен и може да бъде ограничен в изрично изброените в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези. Формулираната в заявлението информация се отнася именно до знания и сведения, касаещи дейността на ОП „Столично предприятие за третиране на отпадъци“, площадка „Х. Б.“ и по-конкретно по спазването на ЗБУТ. Ако ответникът е считал, че в заявлението в частта по т.7 не е ясно дефинирана търсената информация, то той е следвало на основание чл.29 ал.1 от ЗДОИ да поиска от жалбоподателката да уточни това, като при неизпълнение в указан срок е трябвало да го остави без разглеждане, а не да постановява отказ.

Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато: исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон /чл. 7, ал. 1 и чл. 9, ал. 2 от с.з./, както и в случаите по чл. 13, ал. 2 от с.з.– когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и/или съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи; достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; исканата обществена информация е

предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Административният орган не е изследвал предпоставките по смисъла на чл.37 ал.1 от ЗДОИ, като не е изложил абсолютно никакви мотиви относно наличието на някоя от тях, която да обосновава постановяването на отказ. Налице е отменителното основание по чл.146 т.2 от АПК.

Под никаква форма и начин не се споделят изводите на зам.кмета на Столична община, че за З. Р. Х. не съществува правен интерес от предоставянето на конкретната информация. Всеки гражданин има право да се информира относно взетите управленски решения и да си състави мнение за тяхната обосновааност и законосъобразност.

Ответната страна не е съобщила при произнасянето си и разпоредбата на чл.13 ал.4 от ЗДОИ, според която „достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес“.

В оспореното решение няма никакви аргументи относно наличието или липсата на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 ДР на ЗДОИ, касаещ приложението на чл. 13 ал.4 ЗДОИ, при съществуването на който се предоставя исканата обществена информация. Преценката дали е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 13 ал.4 ЗДОИ и без излагането на фактически и правни основания за този релевантен юридически факт, органът не е изпълнил задължението си по чл. 38 ЗДОИ.

Съгласно §1 т.6 от ДР на ЗДОИ "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите им задължения; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; когато е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект. Липсата на анализ и несъобразяване с посочените правни норми, респ. липсата на конкретни и ясни мотиви, оборващи презумпцията по § 1 т.6 от ДР на ЗДОИ, представляват самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ. Презумпцията за съществуването на обществения интерес означава предварително приемане на нещо за вярно до доказване на противното. По тази причина позоваващият се на този текст не е длъжен да доказва съществуването на обществен интерес /чл. 14, ал. 2, т. 3 от ЗДОИ/. Онзи, който твърди обратното, е длъжен да го докаже, което в случая не е изпълнено от ответната страна.

Съгласно разпоредбата на чл.13 ал.1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен с изключение на случаите, уредени посочената ал. 2 на същата норма. Същата предвижда възможност за ограничаване на достъпа до такава информация, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение. Поисканата от жалбоподателя информация обаче не попада в обхвата на посоченото ограничение /чл.13 ал.2 т.1 от ЗДОИ/, тя е служебна обществена информация по см. на чл.11 от ЗДОИ и следва да бъде предоставена от задължения субект. Изрично чл.13 ал.4 от ЗДОИ предвижда, че достъпът до

служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес, като задължение на органа е да извърши преценка за наличието на такъв интерес, което в случая не е направено.

По изложените съображения, съдът заключава, че подадената жалба е основателна и доказана и следва да бъде уважена, а решението от 20.04.2021г. на зам.кмета на Столична община отменено, защото е издадено в противоречие с изискванията за форма, материалния закон и неговата цел /чл. 146 т.2, т.4 и т.5 от АПК/. На основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ административният орган дължи ново произнасяне по заявлението, като следва да бъде спазен срокът по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ.

Развитите в обстоятелствената част на жалбата твърдения и съображения се споделят изцяло от съда, който ги намира за основателни и извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът не доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали за неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна последици.

При този изход на спора в полза на З. Р. Х. следва да се възстановяват направените от нея разноски по делото, които възлизат в размер на сумата от 10.00 лева и представляват заплатена държавна такса.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на З. Р. Х. Решение № СОА21-РИ09-282 от 20.04.2021г. на зам. кмета на Столична община, с което е отказано достъп до обществена информация по заявление вх. № СОА21-ЕВ01-300 от 05.04.2021г., в частта по т.7 и т.8., като:

ВРЪЩА административната преписка вх. № СОА21-ЕВ01-300 от 05.04.2021г. в частта по т.7 и т.8 на зам.кмета на Столична община за предоставяне на информацията, съгласно мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четирнадесет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в законна сила.

ОСЪЖДА Столична община с адрес: [населено място], [улица] да заплати на З. Р. Х. от [населено място], [улица], вх.Б, ет.1, ап.2 сумата от 10.00 /десет/ лева на основание чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.40 ал.3 от ЗДОИ.

Съдия:

